

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Quæ est ista, quæ progreditur, quasi aurora consurgens, pulchraut luna,
electa ut sol, terribilis ut castro[rum] acies ordinata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVP. IN CANT. CAN. CAP. VI.
uel sequentem habitura est: uere columba, quia
gratia plena, uere electa, q̄ non solum salua exi-
steret, uerum etiam ipsam salutem pareret

¶ Viderunt illam filia, & beatissimam
prædicauerunt, reginae & concubinae lau-
dauerunt eam.

¶ Hoc ipsa met præuidens ac prænoscens, cum
dixisset. quia respexit humilitatem ancillae suae,
subiunxit atq; ait: Ecce enim ex hoc beatam me
dicent omnes generationes. Nōne ut secundum
præsentem literam hoc dictum sit, & generatio
reginarum, & generatio concubinarum, & ge-
neratio adolescentularum: nonne (inquam) oēs
istae generationes beatam dicent illam? Reuera,
& si impares meritis, at tamen fide consimiles:
ecce uident illam, ecce cōtemplantur illam unā,
illam electam, & cum admiratiōe ineffabili uo-
ces extollunt iugiter ex omnibus locis suis, talē
laudantes, talem beatissimam prædicantes, non
solum hic in isto exilio mortalitatis, uerum eti-
am & multo amplius in illa prima uitae & im-
mortalitatis, ubi uident eam dominantem, & do-
minando possidentem regnum dilecti, eo uideli-
cet iure, quo decet matrem possidere regnum fi-
lij sui. Et quid dixerunt laudantes, & beatissi-
mam prædicantes.

¶ Quae est ista, quae progreditur, quasi au-
rora consurgens, pulchra ut luna, electa ut
sol, terribilis ut castrorū acies ordinata.

¶ Quae pulcher ordo in ista laudatione, in ista tua
pulchritudinis o beatissima prædicatione, Pri-

mum consurgēs ut aurora, deinde pulchra ut luna, deinde electa ut sol. Quando nata es o uirgo beata, tunc uera nobis aurora surrexit, aurora prænūcia diei sempiterni: quia sicut aurora quotidiana finis præteritæ noctis, & initium est diei sequentis: sic natiuitas tua, natiuitas ex semine Abrahamæ, clara ex stirpe David, ad quos cum iuramento dei facta est repromissio benedictionis: finis dolorum, & consolationis fuit initium. finis tristitiæ, & letitiæ nobis extitit principium.

¶ Quando autem spiritus sanctus in te superuenit, & filium uirgo concepisti, uirgo peperisti tunc tu & extunc pulchra pulchritudine diuinas pulchra (inquam) non quomūcunq; sed ut luna. Sicut enim luna lucet, & illuminat luce non sua, sed ex sole cōcepta: sic tu o beatissima, hoc ipm̄ quod tam lucida es, non ex te habes, sed ex gratia diuina, gratia plena. Quando autem de hoc mundo assumpta atq; ad æthereum thalamum translata es, tunc tu & ex tunc electa ut sol, electa (inquam) nobis, quia sicut ex te natum dei filium solem uerum, solem æternum adoramus, & colimus ut deum uerū: sic & te honoramus, atq; ueneramur, ut ueri dei genitricem, scientes quia totus honor impensus matri, sine dubio redundat in gloriam filij.

¶ Et quidem natura non tu idem es quod ille sol sed nihilominus tāta es, ut te honoret ipse sol, honore, quo decet filios honorare parentes suos. Qui enim dixit: Honora patrē tuum & matrem non dubium, quin & ipse honoret, & ab omnibus amicis suis suam uelit honorari matrem. Finis cantici idem sonat quod principium, terribi

Exod. 20.

N

RVP. IN CAN. CANT. CA. VI.

lis ut castrorum acies ordinata, sicut superius iam dictum est. Protinus uero, quod dixeras o dilecta filabus Hierusalem, percunctantibus quo abiisset dilectus tuus, dilectus meus descendit ad areolam aromatis ut pascatur, in ortis, ipse gratanter acceptum, confirmat his uerbis.

¶ Descendi in ortum nucum, ut uiderem poma conuallis, & inspicerem si floruisset uinea, & germinassent mala punica.

Gal. 4
Lex, sicut
nux est.
2. Cor. 3

¶ Ita soror mea ut nouissime dixisti. Ego descendi, uidelicet de caelis in ortum meum, ortum nucum, factus sum enim ex te muliere, factus sub lege, quæ nimirum lex sic mihi est tanquam ortus nucum. ¶ Denique sicut nux sub amaro cortice, intra testam duram, dulcem & ad uescendum suauem continet nucleum, ita sub amara uel occidente litera, & durissimo iugo caeremoniarum, suauem atque uiuificantem continet spiritum. Ad quid huc descendi? Ut uiderem poma conuallis, & inspicerem si floruisset uinea, & germinassent mala punica. Verum quod econtra euenit, illud cantabile non est, ad Cantica Canticorum non pertinet: siquidem respicias causam illorum, qui illi descensui meo nimis ingrati fuerunt. Amici nostri & filia Hierusalem adulescentulae nostrae iam dudum rem gestam bene nouerunt, secundum illam parabolam quam dixi, quæ est huiusmodi. Homo erat paterfamilias, qui plantauit uineam & sepem circumdedit ei, & fodit in ea torcular et cætera, usque, nouissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum.

Parabola
de agrico-
lis uineæ.
Math. 21,